

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Marts

Årgang 78 . Nr. 3

1993

»Vænget« i Akademihaven, hvor Skolens Naturhistoriske Samling og Hauchs Physiske Cabinet har til huse.

Digterkongen B. S. Ingemann 200 år

Knap har vi lagt digterens 200 års fødselsdag bag os, før et nyt jubilæum dukker op: For 150 år siden, i december 1842, blev Ingemann udnævnt til Director (den officielle titel dengang) for Sorø Akademi. Det huede ham ikke; stillingen som lektor gennem de 20 foregående år passede bedre til hans livsstil, til hans digtning, til hans glæde ved den stille løvsal: Den vidunderlige Akademi-have med den smukke søsti, der slynger sig som et bånd langs den glitrende Sorø sø.

Ingemanns tilværelse og hovedparten af hans digtning er uløselig forbundet med Sorø. Og især med Sorø Akademi, hvortil han kom som lektor i dansk, kongelig udnævnt den 23. juli 1822. I årene op til udnævnelsen havde han fristet en kummerlig tilværelse; han ventede længe og tålmodigt på at få besked sammen med sin forlovede, Lucie Marie Mandix, som allerede var over tredive år gammel. Han blev lykkelig over udnævnelsen og giftede sig allerede en uge senere med sin Lucie.

Bernhard Severin Ingemann, en af Danmarks dejligste samledigtere og en af sin samtid højt berømmet forfatter, blev født den 28. maj 1789 i Torkildstrup på Falster. Der, såvel som i Sorø og i resten af Danmark, blev hans 200 års dag fejret for godt tre år siden - og der voksede han op i ro og harmoni, grundigt forkælet af sin kærlige moder og sine otte ældre søskende. Faderen var præst og moderen, Birgitte Swane, datter af en velhavende skibskaptajn.

Flittig for at glæde sin moder

Et brat møde med tilværelsens realiteter blev den sorte skole, Latinskolen i Slagelse, hvortil familien flyttede efter faderens død i 1799. Det kan ikke have været nogen fornøjelse for den beskyttede dreng at konfronteres med råbende og sikkert brutale kammerater; men hans redning blev, at han allerede som 10-årig havde sat sig for (som han skriver i sin Levnetsbog) at

gjøre sin Moder Glæde ... Begavet, som han var, bestod han kun 17 år gammel studentereksamen og begyndte på Københavns Universitet. Selv om det vist lå ham fjernt, blev han alligevel medlem af Det frivillige Studenterkorps og stod faktisk på vagt på Københavns Vold under englændernes bombardement af København. Et af de første tilfælde i verdenshistorien, hvor terrorbombning af en civilbefolkning blev brugt som led i krigsførelsen.

Fra sin post på volden måtte Ingemann se hjælpeløst til, medens hans egen lille hybel blev ramt og brændte ned til grunden, sikkert sammen med de første skitser til hans digte og historier.

Ingemann studerede videre hjemme i sit mødrene hjem og indstillede sig med succes til Filosofisk Eksamen i 1808. Rask gik det, men trist skulle det blive i årene derefter, idet moderen og tre af Ingemanns brødre hurtigt efter hinanden døde af tuberkulose. Selv blev han grebet af dødsangst, hvilket nok var medvirkende til, at han skrev sig ud af tungsindet: i 1810 skrev han en tragedie, Mithridat (den udkom 1812), og året efter - i 1811 - debuterede han med en digtsamling, som gjorde meget stor lykke. Også hos hans bedårende, tyveårige genbo, Lucie, som han blev forlovet med i 1812.

På Sjørunds fagre sletter

Digtsamling fulgte nu på digtsamling, den fjerde kom i 1816. Glemslen har sænket sig over de fleste af digtene, som i dag føles fjerne, gammeldags og uvedkommene. Enkelte funkler dog den dag i dag, ofte båret frem til vor tid af ypperlig musik som f.eks. Niels W. Gades toner til På Sjørunds fagre Sletter.

Men for samtiden var der tale om en betydelig digter, som havde succes - og som blev kanøflet, bl.a. af Johan Ludvig Heiberg, og varmt forsvaret af N. F. S. Grundtvig, som gennem hele Ingemanns tilværelse var ham en kærlig og loyal støt-

te, både over for offentligheden og helt privat gennem et livsvarigt venskab og en omfattende brevveksling mellem København og Sorø. Brevene er siden udgivet, og man må prise sig lykkelig over, at telefonen ikke var opfundet den gang - så indesten gribes man af forholdet mellem disse to kæmper i ordets Danmark.

Ud rejste Ingemann i 1818: til Tyskland, Frankrig og Italien, siden i 1819 videre til Capri og videre over Rom, Wien og Dresden. Da han kom hjem, blev han hyldet i velkomstdigte både af Grundtvig og St. St. Blicher.

Det er oplagt, at Ingemann hentede megen inspiration af denne langvarige rejse, men det blev i Sorø, han fandt sit himmerige. Sorø med de skønne omgivelser og med et nærmest udtømmeligt væld af historiske minder. Sorø Kloster, grundlagt af Hvide-slægten, havde udviklet sig til det rigeste kloster i Norden - et åndeligt kraftcenter, der i 1586 af Kong Frederik II blev bestemt til at være det økonomiske grundlag for Sorø Akademis Skole. I 1622 byggedes det første hus nord for klosterporten, og Sorø by fik sine købstadsrettigheder af Kong Christian IV i 1638.

De historiske romaner

For en generation eller to siden var Ingemanns prægtige historiske romaner en del af alle unge menneskers tilværelse. I dag må de se sig fortrængt af Asterix, Batman og endeløse strømme af film og videoer. Men selv om de historiske romaner ikke længere dominerer på konfirmandens gaveborde, løses de heldigvis både i skolen og hjemme.

Det var tilværelsen i Sorø, som sammen med inspiration fra Grundtvig, fra historiske afhandlinger, fra Saxos krønike og fra folkeviserne ledte Ingemann til skrivepulten. Første epos var på vers: Valdemar den Store og hans Mænd, fulgt af prosa Valdemar Sejrs (1826), Erik Menveds Barndom (1828), Kong Erik og de Fredløse (1883) og Prins Otto af Danmark (1835). Den store cyklus blev afsluttet med endnu et vers-epos, det historiske digt Dronning Margrethe (1836).

Disse monumentale, historiske romaner nåede straks ud til hele det danske folk og var med til at skabe en national bevidsthed, ja vel nærmest en åndelig vækkelse, som op til krigen i 1848-50 kom til at betyde utrolig meget for Danmark.

Morgen- og aftensange

Medens de historiske romaner sammen med størstedelen af Ingemanns digtning stille overlades til de litteraturhistoriestuderende, lever mange af Ingemanns salmer fortsat deres eget stærke liv. Til en schlesisk folkemelodi skrev han Dejlig er Jorden (1850), han gendigtede den tyske Stille Nacht til Glade Jul (1850), og til en vidunderlig melodi af Weyse skrev han velsagtens Danmarks populæreste julesalme, Julen har bragt velsignet Bud (trykt første gang i 1840).

Allerdejlignest er dog Ingemanns Morgen- og aftensange, alle sat i utrolig smuk musik af Weyse. Professor Paul Rubow kaldte dem med fuld ret for hans hovedværk.

Vi er i Sorø, vi er på Akademiet, i den smukke pavillon, som står der den dag i dag, og hvor Ingemann levede i fyrretyve år med sin skønne, kunstneriske Lucie ved sin side. Det er sidst i trediveerne, digteren hviler i sig selv. Første del, nemlig Morgensange for Børn (1837), er netop blevet færdigt. I et brev til sin ven og livsstøtte Grundtvig, som han sender digtene, fortæller han, hvorledes han på en gang inspireres af det »dejlige Sommerliv i Sorø«, og griber sig i at være doven, fordi livet udenfor trækker ham »ganske til sig«. »Nu, jeg er kommen ind fra Skoven og Søen, begynder Efteraaret ogsaa at trække sig ud fra Stuen og Bøgerne og Pulten«.

Trods dansk-stilene, han skal rette, trods hustruen og en omfattende korrespondance, der skal passes, og trods Sorø's lyksaligheder (til Grundtvig: »Lad ikke Sorø ligge ubesøgt!«) får Ingemann tid, kræfter og inspiration til at skrive de syv kendte, skattede og tidløse morgensange: Nu Ringer alle Klokker mod Sky, Lysets Engel gaar med Glans, Nu vaagne alle

Guds Fugle smaa, I Østen stiger Solen op, Gud ske Tak og Lov, Morgenstund har Guld i Mund og Nu titte til hinaden de favre Blomster smaa. Disse salmer suppleredes af forårssangen Storcken sidder paa Bondens Tag.

I 1838 kommer aftensangene, lige så kendte, lige så populære: Der staar et Slot i Vesterled, Dagen gaar med raske Fjed, Til vor lille Gjærning ud, I fjærne Kirke-taarne hist, Bliv hos os, naar Dagen helder, Den skønne Jordens Sol gik ned og Den store, stille Nat gaar frem.

Musikken giver sangene evigt liv

Komponisten C. E. F. Weyse er på dette tidspunkt først i tresserne og har en enorm produktion bag sig. Men der er mange, der mener, at han med sine helt enkle og dog rigt facetterede melodier til Ingemanns Morgen- og Aftensange har nået et sublimt højdepunkt. De smukke kompositioner gør bestemt deres til, at salmerne og sangene lever den dag i dag.

I sin salmedigtning bruger Ingemann ofte (som Brorson) de små detaljer. Med ganske enkle virkemidler løfter han smukt arven fra Kingo, Brorson og sin samtidige, Grundtvig, men samtidens og eftertidens skiftende redaktører af Psalmebog for Kirke og Hjem har ofte fundet ham for jordnær, for verdslig. Ingemann tager ikke altid det rigtige udgangspunkt i teologernes bibel, selv om ingen kan være i tvivl om Ingemanns fromhed og hengivenhed over for Gud. Måske er Ingemanns kristendom også lidt for nem at gå til, lidt for folkelig?

De små og enkle billeder er imidlertid i generationer gået lige i folk, voksne som børn. Den fattige spurv skal flyve ned fra taget, sneglen skal vandre med sit hus - og den mindste mus skal ikke savne tag og hus - og disse billeder skifter let og forståeligt med de storladne: Guds sol går ind i sit guldslot, og nattens skygger flygter, og Gud sørger for os alle dage. Paradisvejen er funden.

Digterens livsaften i Sorø

Som tidligere omtalt var det Ingemann

frem for nogen anden, der fremstod som vor nationale digter/forfatter op til krigen 1848-50. Han æredes som digterkongen, og da han fyldte 70, overrakte en stor kreds af danske kvinder ham et guldhorn. Man skrev 1859, og Ingemann var efterhånden ikke så stærk og så produktiv længere, kræfterne ebbede langsomt ud. Den 24. februar 1862 sov han ind - uendelig stille. Hans kærlige hustru sad ved hans side med hans hånd i sin, og forunderligt var Ingemanns øjne stadig åbne. Han drog sit sidste suk, men det var, som hans blik ikke kunne slippe hans elskede Lucie.

»Fandt ved Quel kun Sjælen Fred, gik det som det skulde«.

PS:

Tankerne om et Ingemann-selskab har flere gange været fremme, men først lørdag 16. september sidste år blev den stiftende generalforsamling afholdt i Sorø. Selskabets formål er dels at fremme og uddybe interessen for Ingemanns liv og virke, dels at fremme studiet af hans litterære, teologiske og nationale indsats. Nærmere oplysninger hos pastor Elna Bækdorf, Sorø, tlf. 53 63 06 11.

Erik Ryge.

Denne artikel er optrykt med tilladelse fra Toyota Family.

SAAB
Oldtimers
Specialbiler

**SAAB 96 og 99
totalrenoveres
og
sælges med garanti**

NIELS THIELE
Automobiler
3660 Stenlose
Tlf. 42 17 00 72

Angående Kunstmuseet i Akademihaven

Det er dog græseligt, at der ifølge Sorarnerbladets februar-hæfte er planer om at opføre en ny bygning, Sorø Kunstmuseum, på et 6000 kvadratmeter stort areal i den sydøstlige del af Akademihaven mellem »Grønne Plads« - og Banevej (Skælskørvej) og - for at gøre vandalismen fuldkommen - skal der i tilslutning hertil anlægges en parkeringsplads på et areal af tilsvarende størrelse ved indkørslen til Filosofgangen ved Flommen! Såfremt man ville anbringe en beboelsesbygning på førstnævnte areal (selv til brug for skolens elever) var det en helligbrøde, der ikke ville blive mindre, fordi det drejede sig om et musæum. En væsentlig forudsætning for at kunne nyde indendørs kunst må være, at lokalerne er velegnet. Derimod vil - under hensyn til lige nævnte forudsætning - placeringen af musæumsbygningen et eller andet sted i Sorø by være af underordnet betydning. Når henses til de korte afstande skal publikum - herunder skolens elever nok finde vej til musæet.

Nej! opgiv dog den uhyggelige plan! Det skulle jo nødvendig gå Sorø, som det f.eks. er gået Viborg, hvor tidligere tiders kortsynede bystyre har tilladt opførelse af store cementkasser (hospitaller m.v) langs bredden af den ellers så smukke Sønder Sø. Har myndighederne nemlig først givet efter på et enkelt ømtåleligt punkt, vil de i fremtiden have vanskeligt ved at styre forholdene. »Hvis den ene skal have lov, skal den anden også have lov«, vil man med en vis ret kunne påstå over for de samme myndigheder! Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvorledes Akademihaven på denne baggrund kan komme til at se ud. Jeg ved, hvad jeg taler om, da jeg i ca. 25 år har været tilknyttet et fredningsnævn, senest (i 15 år) som formand. Men hvorfor skal overhovedet skolen (og byen) udsættes for en sådan risiko? Hvad er grunden? Mon ikke årsagen skal søges i, at en ambitiøs musæumsleder og dens arkitekter foretrækker et sted (Sorø Akademis Skole), der er egnet til at kaste

glans over deres værk? Men lad mig gentage - der er intet i musæumstanken, der med rette tilsiger, at bygningen absolut skal anbringes på skolens grund, Akademihaven, tilmed på et særdeles smukt og synligt sted med yderlig placering af en stor og skæmmende parkeringsplads i nærheden.

Jeg ved godt, at vi gamle elever fra skolen ofte får skyld for, at vi altid er imod enhver form for ændring af skolens forhold. Det er urigtigt! Naturligvis skal skolen følge med tiden på rimelig vis! Det var da i orden, at Alumnatet på hovedbygningen blev nedlagt. Opførelsen af kollegiebygningerne ved Store Plads er en særdeles fin nydannelse! Pigernes adgang til at blive optaget som alumner var ganske vist overraskende, men var da rimeligt begrundet. Derimod er det langt fra rimeligt, at et kunstmusæum, der lige så godt kan ligge i selve-byområdet, absolut skal anbringes på skolens enemærker. Det er naturligt, at Sorø ønsker sig et kunstmusæum, men det må da være en opgave for kommunen, ikke for skolen, at opfylde dette ønske.

Mange gode kræfter vil blive mobiliseret for at standse projektets gennemførelse i Akademihaven, hvorimod mange venlige ønsker vil følge det, når det flyttes til byområdet, hvad kommunalbestyrelsen jo også synes interesseret i.

*Preben Schierbeck (S 26),
fhv. dommer i Terndrup.*

BATØK

Kr. himmelfartsdag
er i år den 20. maj
JYDSK AFDELING

Reservér dagen!

julefrokosten (fortsat).

Palm vandt lodtrækningen om et bind soranerbiografier, og undertegnede blev af formanden beordret til at tale om Holberg - med ca. 2 minutters varsel; resultatet blev derefter. Jeg benyttede derefter lejligheden til at bringe en hilsen fra »Sønderjysk Skoleforening«, en af de store, nationale foreninger i Sønderjylland, som havde fejret sit 100 års jubilæum få dage tidligere. Jeg havde været til stede sammen med Margit (min kone, også '73) og bl.a. set Ole Perch-Nielsen ('50), eks-bestyrelsesmedlem, nu stiftamtmand i Sønderjylland; desværre så han ikke os ...

Så har jeg ikke mere at sige om dagens begivenheder, da jeg pjækkede fra Nachspielet på Erik den Røde til fordel for mit arbejde. Til stede ved frokosten var: Hauerslev (23), Bastue Jacobsen (24), Waagstein og Holm-Petersen (31), Sevaldsen (32), Tage Tejsen (38), Saxtorph og Leif Kofoed (40), Mitens (41), Erik Haugmark (42), Arne Krog (46), Carl Hanson (51), Svend Erik Hansen (54), Palm, Sparrevohn og Kopp (58), Poul Andersen (60), Michael Bræstrup (63), Henrik Lund, Tage Lysgaard og Per Just Florman (64), Salling (73), Michael Goeskjær (80) samt Maibritt Andersen og Lisa Nielsen (92).

Salling.

Nytårsfrokosten 1993

Den normale festlige frokoststemning manifesterede sig ikke denne grå formiddag i januar. Per Salling kunne - som det allerede var de fleste bekendt - meddele, at Paul Rantzau døde nytårsdag. Salling ville ikke holde en lang mindetale over vor ven, thi de, som kendte ham, vidste, hvor meget han betød for os, og de, som ikke kendte ham, ville det være svært at bibringe indtrykket. Bedre beskrivelse af Rantzau gives næppe. På sin vis var Rantzau Soransk Samfund. En institution. De fremmødte var meget glade for at have

Rantzaus veninde Mette med sig ved bordet.

Foruden Mette var følgende 13 medlemmer til stede: Hauerslev 23, Bastue Jacobsen 24, Waagstein 31, Saxtorp 40, Mitens 41, J. Riis 50, Hermansen 50, Winther-Jensen 54, Poul Andersen 60, Salling og Torben Juul Andersen 73, Klaus Runge 87 og (som Rantzau ville have udtrykt det) den henrivende rosin i pølseenden; Henriette Kofoed 91.

Formalia blev fremført sotto voce, da vi var anbragt i restauranten. Imidlertid fornemmede man den bagvedliggende solide tøjlede magt.

Frokosten forløb i forholdsvis god ro og orden - med enkelte korte indlæg af Salling og Waagstein.

Afslutningsvis rejste Riis sig op og anmodede om ordet - efter et forgæves forsøg på at partere en forsvarsløs ølflaske med sin kniv. Efter tre gange, med skiftende held, at have intoneret, at han var glad for at være til stede og se så mange unge og ældre medlemmer, dukkede selv-erkendelsen (efter en kort kunstpause) op til overfladen: »Jeg står vist og vrøvler«. Saxtorp: »Ja«!! En kende bittert påpegede taleren derefter, at han engang i sin politikertid havde været på talerkursus. Saxtorp: »Det forklarer jo alt!« (tiltagende munterhed). Hvertil referenten (som den elskværdige mand, han er) lænede sig over bordet og venligt bemærkede, at han var sikker på, at Riis ville kunne få pengene tilbage. Taleren syntes på dette tidspunkt helt at have mistet interessen for sit forehavende, satte sig ned - og bemærkede, at vi ikke behøvede at klappe, samt at han var i stand til at skåle med sig selv. Retfærdigvis må det nævnes, at forsamlingen vist også havde mistet interessen - med undtagelse af fraktionen: Saxtorph, Koefod & Runge, som morede sig strålende.

Referenten måtte på dette tidspunkt desværre forlade både selskabet og, hvad værre var, sin borddame.

Klaus Runge.

Soranerfrokosten februar 1993

Vi mødtes som sædvanligt klokken 12 under Phønixfluglens auspicer. Vi var tolv til bords med en fordeling, der gik fra årgang 23 til 88. Saxtorph (40) brillerede som altid, denne gang desværre ved sit fravær; just mens frokosten blev afholdt, var han i gang med at holde sin afskedstale på Københavns Universitet. Desværre fik vi det først at vide under frokosten. Vi var nogle stykker der gerne ville have hørt, hvad Sax havde at sige.

Snakken gik lystigt, både før og efter afsyngning, lovprisning af den gamle skole og præsentationsrunde. Der blev talt om alt mellem himmel og jord. Ann Sørensen (88) havde for nylig fået en elevplads i konkurrence med ca. 140 oprindelige ansøgere. Det affødte en samtale om, hvor vanskelige forholdene på arbejdsmarkedet er for tiden. Ann Sørensen kunne fortælle, at hun havde fået et brev fra en potentiel arbejdsgiver, der takkede hende for en behagelig samtale, som hun aldrig havde været til! Poul Andersen (60) mente dog, at man kunne komme ud for det, der var værre, nemlig at man efter et par uger i sit nye job bliver prikket på skulderen med følgende besked: »Din tilstedeværelse beror på en misforståelse. Der var fejl i computerbrevfletningen. Venligst forlad firmaet straks!«

Poul Andersen spurgte, hvad vi mente om idéen med at indføre en ny linie på Akademiet, den såkaldte *Internationale Baccalaureate*, der er beskrevet nærmere i februarnummeret af Soranerbladet. Hovedtanken er, at undervisningen foregår på engelsk, og den færdige eksamen kan give direkte adgang til adskillige højere læreanstalter i Europa. Der var almen enighed om, at det var en god idé. Der er som bekendt forskellige skoler med undervisning på henholdsvis engelsk og fransk på Sjælland. Dan Fink (27), der selv har gået i tysk skole, gjorde gældende, hvor vigtigt det er med internationalisering. Han fortalte, at niveaueet i den Königlische Preußische Schule i adskillige fag

var højere end i Danmark. Dette kan undertegnede, der har gået i tysk- og fransksprogede skoler, ikke genkende til. Dan ønskede, at der også måtte komme tysksprogede skoler i Danmark, og henviste til, hvor vigtig den tyske kulturarv havde været for os danskere, og sluttede med at afgive to stemmer for den nye, internationale linie på skolen.

Waagstein (31) ærgede sig over, at latin ikke mere er det videnskabelige universal-sprog, og mente, at det var nationalismen, der var skyld i dette. Hans Thomas Eriksen mente dog også, at det kunne skyldes, at det er nemmere at læse latin end at tale det.

Bjørn Brunstad (45) fortalte, at han var bidt af en gal lingvist, og nu studerede sprogvidenskab på universitetet. Både han og Ann Sørensen klagede i øvrigt over, at der aldrig kom folk fra deres årgange til frokosterne. Opfordringen til at møde op er hermed givet videre.

Vi mindedes vor gode ven, polyhistoren, ærkesoraneren Paul Rantzau, hvis vid, åndsfriskhed, og fortællekunst vi savner meget.

Øvrige emner var blandt mange andre: Størrelsen på blåhvaler, isbjørnes vildskab *contra* grizzly - og kodiakbjørnes tilsvarende, samt Grønland, som Waagstein, Ann og undertegnede har tilknytning til. Ann og undertegnede undrede os, som så mange før os, over, at man gang på gang, over hele verden, møder gammelsoranere eller folk med tilknytning til Akademiet, i en mængde, der trods enhver statistisk sandsynlighed. Vi kom dog ikke gådens løsning nærmere.

Følgende deltog i frokosten den 4. februar 1993: Hauerlev (23), Dan Fink (27) Waagstein (31), Tyndeskov (35), Tejsen (38), Brunstad (45), Mitens og Bent Th. Hansen (56), Hans Thomas Eriksen (58), Poul Andersen (60), Hans Kiesow (73), Ann Sørensen (88).

Halvdelen af os gik til Nachspiel: Mitens, Poul Andersen, Brunstad, Bent Hansen, der Tatzelwurm og Ann Sørensen.

Hans Kiesow (Tatzelwurm)

Tage Wadum (S 29) 19/10 1910 - 15/1 1993

Ved Tage Wadums død har Soransk Samfund mistet et trofast medlem og studenterholdet fra 1929, som efterhånden er blevet noget udtyndet, en uforlignelig kammerat, -T.W. tog sin medicinske embedseksamen i 1938 og virkede som læge indtil 1979. Han havde først ansættelse på forskellige provinssygehuse og havde derefter praksis i Boeslunde, senere Tørring og sidst i Vejle. Fra 1974 til 1979 var han fungerende overlæge ved Jydsk Nervesanatorium, Vejlefjord. Nævnes skal også, at han deltog som frivillig ved den danske ambulance under vinterkrigen i Finland 1940, at han var aktiv deltager i modstandskampen, og at han et års tid var distriktslæge i Upernavik.

Som læge var han en pyrd for sin stand. Han var yderst samvittighedsfuld, og med sit elskelige væsen var han forbilledlig i sin omsorg for sine patienter.

Når han bør mindes i dette blads spalter, skyldes det hans store veneration for den gamle skole. Studenterholdet fra 1929 har siden sin afgang holdt sammenkomst i Sorø hver 5. år, de senere år med endnu kortere mellemrum. I disse sammenkomster har praktisk alle, der har haft mulighed derfor, deltaget. Oprindeligt var Jonas Bruun primus motor, men efter hans død var det T.W. der tog føringen. Han påtog sig, bistået af et par andre klassekammerater, og ikke mindst hjulpet af sin trofaste hustru, Inge, det ikke ubetydelige arbejdede med arrangementerne. Han korresponderede flittigt med kammeraterne og havde nøje rede på hver enkelts skæbne, liv og virke. I kraft af hans ildhu blev disse sammenkomster en herlig oplevelse for hele holdet. Gennem en årrække var han en selvskreven og begejstret deltager i årsfesterne.

Som ven og kammerat var T.W. ganske enkelt enestående. Trofast, hjælpsom, hjertelig og loyal er adjektiver, som man uden overdrivelse kan hæfte på ham. Han udstrålede en livsglæde og optimisme, som han formåede at formidle til sine om-

givelser, så man frydede sig i hans selskab, som han med sin store humoristiske sans gav ekstra kolorit. For os, der har haft det privilegium at kunne betragte os som hans venner, er der ved hans bortgang skabt et tomrum, der ikke lader sig udfylde.

For Inge, som gennem 52 års ægteskab har været ham en god og trofast støtte, og som delte hans interesse for soranske forhold, og for sønnen Jørgen, er savnet endnu tungere, og vi tænker meget på dem i denne svære tid.

*Æret være hans minde
Grindsted d. 3/2 1993
K. Ellebæk Petersen (S 29)*

Landsretssagfører Caspar Leuning Borch (S 37) 13/9 1919 - 14/12 1992

Det gjorde et dybt indtryk på mig kort før jul at erfare, at Caspar er død. Caspar Borch, som Truelsen kaldte ved mellemnavnet Leuning, var prototypen på en rigtig kostskoleelev, dygtig og afholdt af alle som en god kammerat og ven, som vi altid vil have i varm erindring. Sammen med sin kontubernal Gerhard Crone indgik han som en nogenlunde fast bestanddel af gadebilledet i Sorø sent på eftermiddagen, når de to som faste kunder indtog deres pølser hos pølsemanden på torvet på vej hjem til læsetid; senere var de i flere år faste klakører ved fodboldkampe mellem gamle og elever.

Caspar var vor årgangs holdkaptajn og sørgede bistået af Crone og senere af Beckman og Jarulf for, at vi hvert femte år fra 1942 samledes og jubilerede i Sorø. Til nu er det blevet 11 gange, hvor vi har genopfrisket gamle minder på åstedet for vor barndom og tidligste ungdom. Det vil vi fortsætte med i savnet af Caspar og vore øvrige bortgangne. (NB. I 1942 kostede frokosten med tilbehør (også en cigar) kr. 10; i sommer var den nået op på kr. 195 uden drikkevarer. Tempora mutantur!).

I sommer på en dejlig dag og netop d.

19/6, som var vor dimissionsdag i 1937, var vi samlede og sluttede med en ud-mærket frokost i Støvlet Katrines Hus (hvad det nu aldrig har været!). Jeg fik en snak med Caspar og fortalte ham bl.a., at min ældste søn (S 75) i nogen måde er op-kaldt efter ham med a i anden stavelse, som også han lagde vægt på, så jeg fik en hilsen med hjem til ham! Så talte vi ellers om hans gamle rødder i Sorø, der går helt tilbage til 1769, da senere professor ved Akademiet den norske præstesøn Caspar Abraham Borch (+ 1804) blev repetent der. Han overlevede Akademiet og boede i Realgade 21 (senere H. A. Hansens ejendom) i 1801 med en husstand på 16 personer; den yngste datter Charite blev født senere i det år og blev siden gift med digteren Fr. Paludan-Müller. Til husstanden hørte også den 16-årige Otto Reedtz Thott, stamherre til Gavnø, med hovmester og tjener. Han kom først til Sorø året efter, at Akademiet var ophørt og kan derfor ikke betegnes som den sidste akademist. Professor Borchs tre sønner blev alle jurister og prokuratorer på St. Criox; de blev alle studenter, mens man ikke kunne blive det i Sorø. Som enke boede fru Borch i det senere Ingemanns hus, og »hans« ø udfor dettes have kaldte rektor Hoff fru Borchs ø, men han var også lidt gammeldags!

Otto Vilh. Sommer (S 37)

Johan de Mylius (S 63)

H. C. Andersen Papirklip/Paper Cuts. Forlaget Komma og Clausen (Asche-houg), Kbh. 1992. Bogen udkom kort før jul og præsenterer 21 kendte og ukendte papirklip af H. C. Andersen. Der er - for første gang i en bog af denne art kommentarer til de enkelte HCA-klip, enten lidt baggrundshistorie eller forslag til fortolkninger af klippenes symboler. Såvel indledning som billedtekster er på både dansk og engelsk. Bogen er derfor også velegnet som gave til udenlandske venner og forretningsforbindelser.

Samme: H. C. Andersen Eventyr. II-

lustreret af Oskar Klever (Gyldendal 1991) udsendtes i december 92 i Gylden-dals Bogklub. Den russiske teatermalers Oskar Klevers fantasifulde og spændende HCA-illustrationer bliver her for første gang præsenteret i bogform. Heller ikke i Rusland har de været vist før. Før sin død testamenterede Klever 46 store akvareller til 28 HCA-eventyr til museet i Odense, hvor de så har ligget, indtil denne udgave blev lavet. I udgaven er der et stort forord om Klever og om den side af HCA, som hans illustrationer åbner vore øjne for.

På russiske museer findes der et større antal Klever-illustrationer til HCA-eventyr (Klever tegnede til HCA gennem hele sit voksne liv), og de har heller ikke været offentliggjort. Hvis der engang kunne skaffes fondsmidler til at sende en foto-graf sammen med udgiveren rundt på mu-seerne derovre, kunne der i Danmark dels etableres en komplet samling af Klevers HCA-billeder, dels kunne der udgives en komplet Klever-HCA. Som det er i dag, kender vi slet ikke de billeder, der befinder sig i Rusland, men vi ved, hvor de er.

INDSIGT

Håndskriftafdelingens arkivregistraturer nr. 3. *B. S. Ingemanns og Hustru Lucies Arkiv* ved Louise Arnheim og bibliotekar Lena Kristensen med indledning ved Knud Bøgh, udgivet af Det Kongelige Bibliotek 1992.

Ingemanns og hans hustrus efterladte papirer opbevares i flere forskellige offentlige biblioteker og arkiver, det meste på Det Kongelige Bibliotek og på Sorø Akademis Bibliotek, og nu foreligger på Lena Kristensens Initiativ en længe savnet registrering af de Ingemannske papirer, breve og dedikationseksemplarer. De to udgivere har delt arbejdet imellem sig, og stiftelsen Sorø Akademi har betalt størstedelen af udgifterne, og Egholtfondet har økonomisk støttet udgivelsen. Sorø Akademis Bibliotek har som nævnt en stor samling af breve til Ingemann og mange bøger fra hans bibliotek og hans

personlige papirer, og det er meget vigtigt på ét sted at have en samlet oversigt over materialet, specielt nu, hvor Ingemann er ved at blive genopdaget, hvilket det nyligt stiftede Ingemannselskab jo er udtryk for. Bogen er på 146 sider og er trykt i 200 eksemplarer. Den distribueres af Det kongelige Bibliotek.

Per Salling:

»Kom ihu, hvad en levetid er«

Bogen om forstander Søren Hansen Salling.« Borgens Forlag.

Per Salling har skrevet denne bog om sin oldefar, et godt portræt af en idealist, der ikke gik på akkord, en højskolemand og i sine sidste år en fagforeningsagitator. Som alle idealister led han skuffelser, idet han rendte sig nogle stavere i livet og ikke fik realiseret alle sine planer. Det var ham, der fik ideen til Sønderjyds Skoleforening, og han var fra 1878 til 1918 leder af Lustrupholm og senere Ribe Mælkerskole, og desuden ydede han en vældig indsats for danskhedens sag i det vestlige Sønderjylland. Forfatteren har gjort et vældigt forarbejde ved arkivstudier og tegner på grundlag heraf et billede af en usædvanlig personlighed.

Red

Barselstuen

Sorø Akademi skolekomedie i år blev opført tre gange for fulde huse d. 4.- 5. og 6. februar og blev en stor sejr for de meget veloplagte skuespillere og deres instruktør lektor Arne Gjerum for slet ikke at tale om hjælperne bag scenen, for det var også et udstyrsstykke, hvor der var gjort meget ud af dragterne.

Scenen domineredes af en kæmpestor seng, hvori den yndige syttenårige barselskone sad, mens de skøre madammer foldede sig ud med deres individuelle særheder og plagede den arme barselskone med deres sladder og pjat. Der var lagt et stort stykke arbejde i hver rolle, så det virkede helt professionelt. Undertegnede, der har set de allerfleste skolekomedier gennem

de sidste 60 år, må sige, at jeg aldrig har set en, der kom på højde med denne.

I gamle dage optrådte skolens piger slet ikke i skolekomedierne, og undertiden kunne det være svært at få dameroller besat, men det har ændret sig, idet der denne gang endog var adskillige manderoller, der spillede af piger.

Red.

BREVKASSEN

Var der nogen, der sagde hvid?

I Soranerbladet nr. 5 maj 1991, blev det forkyndt, at nu skulle Hovedbygningen tilbage til sin oprindelige skikkelse. Den skulle være hvid igen, sådan som man kan se på de gamle malerier, at den oprindelig har været. Og vi ved det også fra litterære kilder, at bygningen var hvidpudset. F. eks. skriver jo H. C. Andersen i historien »Et stykke perlesnor« (1859) om Akademiet, at det ligger »Som en mægtig, hvid svane ved den dybe skovsø«.

Men hvad er der sket nu? Hovedbygningen er blevet et par toner lysere, men hverken jeg eller andre, jeg har talt med om det, kan se andet, end at den stadigvæk er grå. Lysegrå, bevares, men hvid? Aldrig i livet.

Kan det ikke være lige meget? Jeg synes ikke, gråt klæder Hovedbygningen. Den kommer til at fremtræde for tung og kaserneagtig. Det har hjulpet en anelse med den lysere toning af gråt, den nu har fået, men mest i solskin og når pudset er tørt. For efter regn bliver pudset igen mørkere i vindsiden - eller ligefrem plettet med store mørke vandplamager.

Nu bliver der så næppe gjort noget ved det i mange år fremover. Økonomisk kunne det dog nok lade sig gøre at male hjørnedekorationer og lign. op i hvidt, så bygningens lysegrå grundflade blev brudt af hvide indramninger og bånd. Det ville give et æstetisk løft, som virkelig er tiltrængt.

For i nye tider skal skolen vel ikke hænge fast i det gamle kaserne look?

Johan de Mylius (S63)

Krudtpeter er blevet lumregræker

I novemberudgaven af Soraner-bladet var en ny hilsen fra Krudtpeter derovre i Californien. Han må vist snart have rund fødselsdag (80), om jeg fornemmer ret. Rund eller ikke, så kan jeg bevidne, at der stadig krudt i ham. Axel Müller (S 30), søn af Fatter, er hans rigtige navn, men hvem husker det! Krudtattributten skyldes ikke aggressive tilbøjeligheder, men grøn misforståelse, da han som opvakt lille dreng med naboen diskuterede havens frodige vækst af krudtpersille.

Først for to år siden, da jeg besøgte Krudtpeter, fik jeg opklaret, hvilken rolle *kruspersille* har spillet i hans liv. Han er nu, som følge af polio i ungdomsårene, ikke så forlig som førhen. Men gået i stå er han ikke. Skønt matematiker og efter mange års virke som ingeniør har han nu som pensionist sammen med fru Rosa skiftet spor til antikke sprogstudier. Mens hans samtidige lumregrækere (de få af os, som endnu er i live) har glemt alt om græsk, sidder han og studerer og repeterer Odysseen på oldgræsk.

Han har andre talenter. I de år, da han dagligt kørte fra San Rafael til arbejdet i San Francisco, tilbragte han mange timer i bil-kører ved the Golden Bridge. Ventetiden frugtbargjorde han ved at skrive filosofiske, skæmtesomme digte og rim. Han synes ofte på højde med Piet Hein. For eksempel dette græk om cricket:

Cricket

You play it at a wicket
but if you are wicked
it ain't cricket.

Krudtpeters rimerier er på engelsk. De er dupliserede i få eksemplarer, men burde faktisk på tryk. Mens krudtet endnu er tørt. Skulle nogen have lyst til at tage et initiativ, er jeg gerne formidler. Mit eksemplar kan lånes til gennemlæsning.

Sv. Irgens Hansen (S 30)

*Esbjergvej 10
6100 Haderslev
Tlf. 74 52 44 21*

Palle Bo Bojesen (S 35):

New Denmark, New Brunswick, Canada

Udviklingen i en dansk udvandrerkoloni 1872-1914 og er også en PH D-afhandling.

Afhandlingen er udgivet af Århus Universitetsforlag som en bog på 292 sider med mere end 60 illustrationer, hvoraf de fleste aldrig før har været offentliggjort. Prisen i boghandelen er 238 kr., men medlemmer af Soransk Samfund kan erhverve afhandlingen for en *særpris på 168 kr.* (plus forsendelse) ved henvendelse direkte til Århus Universitetsforlag, bygning 170, Århus Universitet, 8000 Århus C. Bestilling kan også finde sted på tlf. 86 19 70 33 (mandag-fredag kl. 9-15). Husk ved bestilling at anføre, at De er medlem af Soransk Samfund.

Palle Bo Bojesen (S 35):

»New Denmark, New Brunswick Canada«

Udviklingen i en dansk udvandrerkoloni 1872-1914. Aarhus Universitets Forlag, udgivet med støtte af Velux Fonden af 1981. 289 sider.

Palle Bo Bojesen har med mellemrum i mange år samlet det store materiale, der er grundlaget for denne bog. Han er uddannet lærer, men blev i 1947 medarbejder ved skoleradioen og radiobørneudsendelserne og rejste rundt i Canada som freelance. I 1960 blev han leder af lokalradioen i Næstved og senere redaktør ved landsprogramtjenesten.

I 1981 var han igen på reportagerejse i Vestcanada og besøgte for første gang New Denmark i det østlige Canada og fordybede sig i historien om de tidligste danske kolonister der. Han blev grebet af emnet og kastede sig ud i omfattende arkivstudier, langt mere omfattende, end han havde troet, men han gennemførte sine planer og fik sin bog trykt på Univer-

sitetsforlaget i Aarhus og tildeltes universitetets PHD.

Man kan undre sig over, hvad der fik almindelige sjællandske bønder til at bryde op fra det tilvante liv og sejle over Atlanten til Canadas vidtstrakte skove, hvor der skulle lægges et kæmpearbejde i at rydde skoven og brænde kvas og stubbe, før jorden kunne dyrkes. En del søgte videre til USA, men en hård kerne blev boende og mødte udfordringen, og deres efterkommere lever derovre endnu, og der er stadig minder, der knytter dem til deres gamle land.

Det har jo nok fristet mange, at man kunne få gratis jord - 100 acres - tildelt og desuden mulighed for at få arbejde til en god løn. Der var også sat en agitation i gang, for Canada trængte til immigranter. På papiret så det hele jo godt ud, men der var selvfølgelig problemer, og nogle rejste hjem igen, men mange blev og fik efterhånden opbygget et samfund og dyrket deres jord op. Det er deres historie, der skildres i denne bog med mange karakteristiske detaljer fra deres daglige liv. Det er interessant læsning.

Red.

Husker du »Fatter«s plænegymnastik?

Axel Beck (S 28), har indsendt et par billeder fra en opvisning i Odense i 1927,

Fra venstre ses Fatter, Holten og Juul Mortensen. De to elever er »Maane« og Hans Ussing.

Pyramiden.

Højt til hest.

hvor Fatter præsenterer sit system med IIG delt op i grupper på to, der brugte hinanden som redskaber.

Fatters storebror, I. P. Muller, havde stor succes med »Mit System«, og så har lillebror velsagtens tænkt, at han også ville finde på noget.

Plænegymnastikken trak en del tilskuere ved gymnastikskolernes gymnastikstævner, hvor soranerne gav opvisninger, og der udkom også en bog om plænegymnastik, men systemet slog aldrig an uden for Sorø, selvom det var både morsomt og afvekslende.

**Datidens charme,
nutidens boligkomfort med...**

**FROVIN dannebrogsvinduer
FROVIN palævinduer
FROVIN koblede vinduer og døre**

frovin
vinduer og døre

Ellemosevej 5 A
Ugerløse
DK-4400 Kalundborg
Tlf. 53 50 41 41
Telefax 53 50 40 21

Antik
BEHRENS
Absalonsgade 19 - 4180 Sorø - Tlf. 53 63 53 52
Romantiske værelser udlejes.
Zimmer - Rooms
Overnatning incl. morgenkomplet
pr. person pr. dag. Kr. 150.00

Har **DU** husket at sende oplysnings-
skemaet til Soranerbiografierne til

Palle Taarnhøj,
ellers gør det **NU!**

RUNDE FØDSELSDAGE OBS!

På grund af pladsmangel i aprilnumme-
ret, der bringer regnskaber for 1992, er
fødselsdage for hele april måned taget
med her.

Fødselsdage januar 1993, rettelser:

12. Andreas Godske Holck Bruun (f. 43, S 63) Delta 35, NI-1273 LB Huizen, Holland.
17. Søren Leslie Bransager (f. 43, S 61) døde for en del år siden. Det beklages, at oplysningen herom ikke var til rådighed, da fødselsdagslisten blev udarbejdet.

27. Professor, dr. med. Jens Chr. Christoffersen (f. 13, S 30) døde den 7. juni 1992. Meddelingen herom var beklageligvis ikke til rådighed, da fødselsdagslisten blev udarbejdet.

Fødselsdage februar 1993, rettelser:

- 26 Edvard de Neergaard (f. 13, R 29) døde i juli 1991. Desværre var denne oplysning ikke til rådighed, da fødselsdagslisten blev udarbejdet.

Fødselsdage marts 1993, rettelser:

11. Civilingeniør Peter Madsen Kvarts (f. 43, S 63) Nørreled 2, 4581 Rørvig.

Runde fødselsdage 15.-31. marts 1993

16. Læge Niels Jacob Bang-Nielsen (f. 43, S 62) Tottegaards Allé 42, 2500 Valby.
17. Hans Wille Jørgensen (f. 23, S 42) Pilevej 1, 6720 Nordby, Fanø.
19. Designer Jacob Brandt (f. 18, S 32) Nørrebrogade 53B, 3., 2200 København N.

20. Reklamekonsulent Jacob Kaspersen (f. 33, R 50) s.k.a.: Bredkær Grønnevej 36, 8250 Egå.
21. Fuldmægtig, cand. polit. Hans Henrik Cristoffersen (f. 33, S 52) s.k.a.: Skyttebjerg 17, 2850 Nærum.
21. Civilingeniør Torsten Raaschou (f. 23, S 41) Heiberg 8, 8230 Åbyhøj.
24. Journalist Jens Holmgaard (F. 43, S 61) Norgesmindevej 2, st. tv., 2900 Hellerup.
26. Overingeniør, cand. polyt. Axel Mueller (f. 13, S 30) 667 Appelberry Drive, San Rafael, Calif. 94903, USA.
27. Ingeinør Anker Juul Lundgaard (f. 33, R 49) Tesdorpsvej 48 A, 2000 Frederiksberg.
27. Skovrider, forstander Aage Marcus Pedersen (f. 33, S 51) Nødebovej 77D, Nødebo, 3480 Fredensborg.
28. Læge Niels Harboe (f. 18, S 36) Åbu- en 12, 2690 Karlslunde.
28. Johannes Krarup (f. 18, R 35) Sten- balle Strandvej 25, 8700 Horsens
28. Dommer Sigurd L. Møller (f. 03, S 21) Dommerparken 19, 2. t. h., 8620 Kjellerup.
29. Hasse Lønsmann Poulsen (f. 43, S 61) ukendt adresse.
31. Økonomichef Per Lykke Grunth (f.33, R 49) s.k.a.: Stormosen, 2760 Måløv.
10. Pensionist Chr. Egede Jensen (f. 08, R 25) Storgade 46, 4180 Sorø.
10. Gyminasielærer Bent Ole Olesen (f. 23, S 42) s.k.a.: 239 Flensburg, Am Burgfried 6, Tyskland.
11. Repræsentant Axel Christiansen (f. 13, R 30) Randkløve Allé 118, st. t.h., 2770 Kastrup.
11. Bagermester Hugo Jacobsen (f. 33, R 50) Diget 18 Frederiksberg, 4180 Sorø.
11. Civilingeniør, produktchef Flem- ming Schultze (f. 43, S 62) Egebæk- vej 5, 2840 Holte.
11. Christian Thommesen (f. 43, S 62) Fr. Jensens Vej 5, V. Hassing, 9310 Vodskov.
12. Overlæge dr. med. Gudmund Mag- nussen (f. 08, S 26) Oldvej 4, Løn- holt, 3480 Fredensborg.
14. Michael Krohn Knudsen (f. 43, S 62) ukendt adresse.
14. Lærer Peder Mørk Mønsted (f. 43, S 62) Frejasvej 59, 3600 Frederiks- sund.
14. Landsinspektør Jens Nielsen »Jam- es« (f. 23, S 41) C. N. Petersens vej 28, 2000 Frederiksberg.
16. Grosserer Herbert Bang (f. 08, R 25) s.k.a.: Olof Palmes Gade 7, 2100 København Ø.
16. Thomas Elbo (f. 43, S 62) s.k.a.: Marktstrasse 17, D2255 Langen- horn, Tyskland.
18. Sang- og talepædagog Jens Christian Schmidt (f. 33, S 51) Gothersgade 10B, 1123 København K.
18. Major Hans Larsen Stubbe Tegl- bjærg (f. 18, S 36) Søndergade 51, 4180 Sorø.
19. Sygeplejerske Helen Fenger (f. 08, S 26), Buddingevej 25B, 2800 Lyngby.
19. Professor, dr. techn., civiling. Viggo Tvergaard (f. 43, S 63) Frennehave 26, 2970 Hørsholm.
20. Ole Niels Hall-Andersen (f. 43, R 60) s.k.a.: Hovedgaden 24, St. Mag- leby, 2791 Dragør.
20. Lrs. Sv. Aa. Vistisen (f. 18, S 37)

Runde fødselsdage

5 April - 30 April 1993

5. Forretningsfører Holger Nielsen (f. 23, R 40) H. P. Simonsens Allé 133, 5250 Odense SV.
6. Korrespondent Bente Rasmussen (f. 23, S 42) Fuglsanggård, 4160 Her- lufmagle.
7. Erik Seidenfaden (f. 43, S 61) Nejs- sumvej 42, 9750 Øster-Vrå.
7. Sven Vangbæk (f. 43, S 61) ukendt adresse.
9. Fhv. pol. assessor Willy Lund (f. 13, S 32) Trimlebakken 1, 6800 Varde.

Herthavevej 15 A, 2920 Charlottenlund.

22. Læge Poul Brandt (f. 33, S 52) s.k.a.: Vorupørvej 177, Hundborg, 7700 Thisted.
22. Direktør Finn Jørgensen (f. 23, S 35) s.k.a.: Kaningårdsvej 56, 2830 Virum.
23. Lektor, cand. mag. Aage Christian- sen (f. 08, S 27) Elme Allé 44, 4760 Vordingborg.
24. Læge Poul T. Underbjerg (f. 23, S 41) Flintereden 4, 2300 København S.
25. Kai Valentiner (f. 03, S 22) Høje Skodsborgvej 14, 2942 Skodsborg.
27. Kunstmaler Leif Lage (f. 33, R 50) Nansensgade 41, 1366 København K.
30. Købmand Karl Kjær Larsen (f. 08, S 26) Bakkevej 11, 4180 Sorø.
30. Manufakturhandler Espen Kjersgaard (f. 03, S 18) Møllegade 11, 4100 Ringsted.

s.k.a.: Sidste kendte adresse.

Oplysninger og rettelser meddeles til civilingeniør Poul Andersen, Jægerhusene 41, 2620 Albertslund, tlf. 42 64 50 70.

Soranske dødsfald

JOHAN ULRIK JENSEN (1908)
12. marts 1893 - 25 december 1992

ARNE HOLLNAGEL (S 27)
9. august 1909 - 24. december 1992

Soranerbiografier

1584 - 1960

fire bind indbundet 600 kr.

Send check til kasseren

Portofri tilsendelse

1584-1737 kr. 175

1747-1800 kr. 75

1822-1900 kr. 200

1901-1960 kr. 150

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 125,- i 1992. For medlemmer fra og med årgang 1984 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 75,-.

Soransk Samfunds kasserer:

Torben Juul Andersen
Kochsvej 16
1812 Frederiksberg C
Telefon 31 24 85 24
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Kochsvej 16
1812 Frederiksberg C

Giro 3 27 13 07

OBS - Årgang 92 er kontingentfri.

Adresseændring skal i Skandinavien ske til det lokale postkontor (udenfor Skandinavien direkte til kassereren).

Ved adresseændring bedes medlemsnummer opgivet. (Se adresse på bagsiden). Det letter arbejdet.

OBS - BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og i Island fremsendes fortrykte girokort. Udlandssoranere bedes **indbetale kontingent i check, trukket på en dansk bank**, da Samfundet ellers må betale **30,00 kr.** for at veksle en udenlandsk check. Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:

Formanden, advokat Niels Ulrik Kopp
Ny Kongensgade 20
1557 København V
Telefon 33 12 66 48

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
Tlf. 53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Torben Juul Andersen
Kochsvej 16, 1812 Frederiksberg C
Tlf. PRIVAT 31 24 85 24.

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
Tlf. 53 63 05 75 - Fax. 53 63 51 75

ISSN 0903-1340

Adresseendringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

BIBI BACHE

PARSBERGVEJ 50
2830 VIRUM

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4100 Ringsted Bragesvej 9 53 61 33 55	4300 Holbæk Hovedvej 4 53 43 41 22	4400 Kalundborg Slagelsevej 162 53 51 11 66	4500 Nykøbing Sj. Autogården 53 41 11 22
---	--	---	--

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11, 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

ADVOKAT

CENTRET

Havnepladsen 6 **Steen Harrsen** advokat (H)
4300 Holbæk **Michael Abel** advokat (L)
Tel 53 43 44 45 **Jens Klokhøj** advokat (L)
Fax 5343 0112 **Finn Jørgensen** advokat (L)
Giro 3 03 81 81 **Palle Andersen** advokat (H)